

Те, котре — література

[Володимир Єшкілєв](#). *Ефект Яркового. Те, котре – холод, те, яке – смерть...* - Харків: Фоліо, 2015. – 282 с.

Є письменники, про яких незручно говорити. Вони занадто некомфортні, бо не належать до жодних літературних тусовок, але це чомусь не заважає їм творити якісну літературу. Це я про новий роман [Володимира Єшкілєва](#) «Ефект Яркового. Те, котре – холод, те, яке – смерть...». Це хороший інтелектуальний детективно-пригодницький роман, в якому питання «хто ж усе-таки убивця» поволі відсувається на другий план, а саме розслідування перетворюється на захоплюючу мандрівку в просторі і часі.

Сам ефект Яркового – це поява слабкого реактивного імпульсу за рахунок теплового випромінювання від поверхні астероїда, що нагрівається вдень і охолоджується вночі, це надає астероїду додатного прискорення. Також ефект Яркового проявляється у зміні орбіти тіла, яке обертається навколо своєї осі під дією сонячного випромінювання. У творі це незначні імпульси-деталі, що змушують сюжет змінюватися, а герої опиняються у найнесподіваніших місцях.

Головний герой – еспер (фахівець з паранормальних явищ) Олександр Ярковоцький вміє проникати у петлі часу, а також йти по сліду минулих подій. Саме тому його наймають для розслідування вбивства. Таке собі «слідство ведуть екстрасенси» у комплексі із квантовими стрибками. Олександр Ярковоцький разом із дівчиною-телепаткою Санею подорожують рідним містом від підозрюваного до підозрюваного, тягаючи за собою чимраз більше скелетів, яких їм вдалося витягнути із чужих шаф, забуваючи про викарбуваний на фасаді Паркового Дому «Природа зазнає змін. Правда вбиває». Ярковоцький немов хоче впіймати і приручити час, хоча і знає, що «впійманий час божеволіє». «А з впійманим часом, як і з впійманим у капкан звіром, розслаблюватись і гратись не випадало». Чим глибше екстрасенси проникають у суть справи, тим більше з'являється трупів, але вони не важливі, адже, як говорить один із героїв: «Життя, малята, це танго на мінному полі». Важливішим є не розгубити себе і здоровий глузд у часі, а також знайти майстра.

Нумізматичний клуб, аристократичний салон, бункер, забігайлівки та позаміські будинки, історії королівського роду та техніка приготування отрути, шахові королеви – чорна і біла, кілька пішачків, трішки кохання і ненависті і... позитивне світосприйняття, що не залежить від кількості трупів. І все це виписано з усією серйозністю та достовірністю.

Останнім часом у нас прийнято розглядати твір з позиції буває – не буває, хоча ще древні сказали, що література говорить про те, що могло би відбуватися, а не відбулося насправді. Чомусь у нас прийнято сприймати читача як особу з кастрованою уявою та фантазією. Але якщо з вашою фантазією усе гаразд, то роман Єшкілєва – це те, що вам потрібно.